

idet den aarlige Præmie bliver betragtet som Udtryk for Genstandens Værdi. Jeg bøjer mig selvfølgelig for denne Højesteretsdom, men det har nogen Vanskelighed at anvende den i dette Tilfælde, navnlig da paa gensidige Forsikringsforhold, thi der er der egentlig ikke Spørgsmaal om nogen Præmie, og man maatte altsaa tage det Beløb, som vedkommende har svaret eller maa antages at skulle svare i en vis Periode. Imidlertid har dette Spørgsmaal saare ringe finansiell Betydning, da Opsigelse af Forsikringskontrakter vistnok saa godt som aldrig stemplés, idet Opsigelsen enten tegnes paa selve Kontrakten, hvilket kan ske uden Stempling, eller ogsaa sker mundtlig eller pr. Brev, og Spørgsmaalet om Stempelpligten da heller ikke kommer frem. Af denne Grund har jeg ment, at det var bedre at komme ind paa at gøre disse Opsigelser helt stempelfri. Som sagt, den finansielle Betydning deraf er rent forsvindende, og for dem, der skulde bruge Opsigelser af Forsikringsforhold, vilde det jo være en Nemhed, naar de have en saa klar og god Regel som den, at Opsigelsen er stempelfri. Dette lille Lovforslag skal jeg derfor tillade mig at anbefale til det høje Tings Velvilje.

Formanden (Sofus Høgsbro): Eksempelarer af det fremsatte Forslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Opførelse af en Tilbygning til Palæet i Kalleboderne til Brug for Nationalmuseet og Folkemuseet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg ønsker at gøre som Supplement til, hvad jeg udtalte i forrige Møde, og som jeg da glemte at medtage. Jeg meddelte, at jeg i Fjor havde faaet Meddelelse fra et Medlem af Magistraten angaaende den paatænkte Udvidelse af Stormgade. I den Anledning lod jeg i Aar, inden Planerne til Tilbygningerne blev udarbejdede, en af Ministeriets Embedsmænd henvende sig til det vedkommende Medlem af Magistraten for at spørge, om Københavns Magistrat saa ønskede at købe en Strimmel Jord langs med Stormgade. Men jeg fik det Svar, at denne Henvendelse i Fjor maatte betrag-

tes som en privat Henvendelse, og at der ikke fra Københavns Kommunalbestyrelses Side var eller vilde blive taget Bestemmelse om Forhandling med Kultusministeriet derom. Under disse Omstændigheder fandt jeg ikke Anledning til andet end at bygge ud i Gadelinien. Jeg vil udtrykkelig betone dette for at gøre opmærksom paa, at det ikke er Meningen, at Tilbygningen skal rykke 3 Alen tilbage. Meningen er, at der skal bygges ud i Gadelinien.

E. Sørensen: Jeg ønsker at fremsætte nogle faa Bemærkninger om et enkelt Punkt i det foreliggende Forslag, nemlig om Dansk Folkemuseums Plads i den foreslaaede Bygning ved Prinsens Palæ. Dansk Folkemuseum er jo, næst efter Glyptoteket, det yngste af vore Museer, og det har hidtil indtaget en Askepots Stilling. Kommer man en Gang derud, faar man Indtryk af, at der her aldrig plejer at komme en Sjæl. Det er jo en ofte udtalt Sandhed, at Hovedstadens Indbyggere, Københavnerne, saa godt som aldrig komme paa Museerne, og i ganske særlig Grad gælder dette for Dansk Folkemuseum. Jeg tror, den overvejende Part af Københavnerne i det hele næppe have nogen Anelse om, at der eksisterer et saadant Museum, og hos dem, der have Anelse derom, indskrænker det sig hos de fleste til en dunkel Forestilling om, at det er et Appendiks til Panoptikon og et meget kedeligt Appendiks, som det derfor ikke er Umagen eller Pengene værd at tage med. Og det er for saa vidt heldigt, at Besøget paa Dansk Folkemuseum hidtil har været særdeles ringe, thi der er ingen Plads derude til besøgende. Der er næppe Plads til, at 30 Personer paa en Gang kunne se de udstillede Genstande. Der foreslaas nu, at Folkemuseet for sin væsentligste Del skal have Plads oppe i 3dje Etage af den her foreslaaede Tilbygning til Prinsens Palæ. Det samme Forslag — det samme, for saa vidt angaar Pladsen for Dansk Folkemuseum — blev forelagt Folketinget i Samlingen 1891—92. Udvalget naaede ikke at afgive Betænkning, men afgav en Beretning, og af denne viste det sig, at forud for at Regeringen havde forelagt Lovforslaget her i Tinget, havde det modtaget fra Bestyrelsen for Dansk Folkemuseum, enstemmig, saavel som fra Direktøren, den daværende som nuværende og i det hele den Mand, som er Dansk Folkemuseums ikke blot Leder men Stifter og Skaber, Direktør Bernhard Olsen, en